

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 20 sierpnia 2014 r., powód, Towarzystwo (...) spółka akcyjna w W. zażądała zasądzenia od pozwanej, (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. kwoty 105.108,73 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu według norm prawem przepisanych. W uzasadnieniu pisma wskazano, że strony łączy generalna umowa ubezpieczenia pojazdów użytkowanych przez pozwaną, na mocy której powódka wystawiała polisy ubezpieczeniowe na konkretne pojazdy. Łączna kwota zadłużenia z tytułu należności głównych na dzień wytoczenia powództwa z powodu braku zapłaty za ratę 3 wynosi 99.207,85 zł, a niniejszym powództwem powódka dochodzi również skapitalizowanych odsetek na dzień wytoczenia powództwa w łącznej kwocie 5.900,88 zł. Pozwana, mimo wezwania, nie zapłaciła powódce tego roszczenia.

(pozew, k. 2-5)

W sprzeciwie od wydanego w sprawie w postępowaniu upominawczym nakazu zapłaty, pozwana, zaskarżając to orzeczenie w całości, wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki zwrotu kosztów procesu według norm prawem przepisanych. W uzasadnieniu pisma pozwana zarzuciła, że w zakresie pojazdów wskazanych w załączniku 3 a do umowy łączącej strony pozwana nie dokonywała ubezpieczenia, gdyż pojazdy tam wskazane nie są i nie były w użytkowaniu pozwanej, zaś załącznik 3 a wskazuje, że są one w użytkowaniu firmy (...) i to ta właśnie firma jest wskazana jako ubezpieczający, zaś omyłkowo przystawiono pieczęć pozwanej spółki na tym załączniku. Także certyfikaty, których dotyczy załącznik 3 a wystawiono na rzecz firmy (...) i ta właśnie firma dokonywała płatności składki wskazanej w tym załączniku. Nadto pozwana podniosła, iż podane przez powódkę numery to nie numery polis, a certyfikatów wydanych dla potwierdzenia ubezpieczenia i nie wynikają z nich kwoty składek. Powódka nie wykazała również, zdaniem pozwanej, z jakich konkretnie pojazdów pozwana zalega ze składkami, a ma to o tyle znaczenie, iż zgodnie z umową łączącą strony w razie zbycia pojazdu winna nastąpić korekta składki i wskazała cztery pojazdy, które zostały zbyte. Na koniec pozwana zaznaczyła, że zapłaciła pierwszą ratę składek z załączników 3 b – 3 i, zaś za składkę z załącznika 3 a zapłaciła firma (...).

(sprzeciw od nakazu zapłaty, k.43-45)

W odpowiedzi na sprzeciw powódka przede wszystkim cofnęła powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia w zakresie kwoty 757,04 zł z ustawowymi odsetkami od tej kwoty wskazując, iż nastąpiła sprzedaż czterech pojazdów. Nadto powódka podniosła, że z treści załącznika 3 a do łączącej strony umowy wynika, iż wymienione tam pojazdy stanowiły własność różnych podmiotów, ale załącznik ten został podpisany przez pozwaną, zaś wymienienie w treści załącznika, że ubezpieczającym się jest firma (...) wynika z błędu edytora komputerowego. Zarówno pieczęć, jak i podpis pod załącznikiem nie pozostawia, w ocenie powódki, wątpliwości, iż ubezpieczającym była pozwana. Ponadto podpisujący załącznik K. N. jest prezesem zarządu zarówno pozwanej, jak i firmy (...), a obie te spółki mają siedzibę pod tym samym adresem. Z treści załącznika wynika nadto, iż stanowi on integralną część umowy generalnej (...), która zawarta została pomiędzy powódką a pozwaną, a nie innym podmiotem. Także na certyfikatach załączonych przez pozwaną do sprzeciwu firma (...) oznaczona jest jako właściciel pojazdów, a nie ubezpieczający, zaś w treści tych certyfikatów znajduje się odniesienie do wyżej wymienionej umowy generalnej łączącej pozwaną z powódką. Dalej powódka wskazała, że załączniki nr 3 do umowy - stanowiące jej integralną część – zawierają wykaz pojazdów podlegających ubezpieczeniu.

(pismo procesowe powódki z 29 października 2014 r., k. 68-69)

W odpowiedzi na wskazane wyżej pismo powódki pozwana podtrzymała swoje stanowisko w sprawie.

(pismo procesowe pozwanej z 23 stycznia 2015 r., k. 94-97)

Powódka w piśmie procesowym z dnia 2 lutego 2015 roku wskazała, że numer certyfikatu jest tożsamy z numerem polisy i wyjaśniła, że żąda od pozwanej zapłaty kwoty 98.450,81 zł tytułem należności głównej oraz kwoty 5.855,85 zł tytułem skapitalizowanych odsetek od tej kwoty, precyzując, że cofa powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia co do kwoty 802,07 zł, w tym kwota 757,04 zł tytułem należności głównej i kwota 45,03 zł tytułem skapitalizowanych odsetek od tej kwoty w związku ze sprzedażą czterech pojazdów (numery polis (...)).

(pismo procesowe powódki z 2 lutego 2015 r., k.144-147)

W kolejnych pismach procesowych powódka sprecyzowała, że dokonała cofnięcia pozwu ze zrzeczeniem się roszczenia o kwotę 1.565,92 zł z ustawowymi odsetkami tytułem sprzedaży czterech pojazdów (numery polis (...)); o kwotę 391,48 zł z ustawowymi odsetkami z tytułu sprzedaży jednego pojazdu (numer polisy (...))

(pismo procesowe powódki z 12 kwietnia 2016 r., k.348, pismo procesowe powódki z 25 kwietnia 2015 r., k.349)

W odpowiedzi na wskazane wyżej pisma powódki pozwana podtrzymała swoje stanowisko w sprawie, akcentując, że powódka nie uwzględniła w opinii sprzedaży jednego pojazdu (numer polisy (...)) i w konsekwencji należne powódce składki winny być pomniejszone o kwotę 369,50 zł i skapitalizowane odsetki ustawowe od niej w kwocie 21,98 zł.

(pismo procesowe pozwanej z 17 maja 2016 r., k. 356-357)

Ostatecznie powódka oświadczyła, że z uwagi na sprzedaż pojazdów łącznie cofa powództwo o zapłatę kwoty 5.193,98 zł z ustawowymi odsetkami od tej kwoty od dnia wytoczenia powództwa wraz ze zrzeczeniem się roszczenia i dochodzi zapłaty kwoty 94.305,51 zł tytułem należności głównej oraz kwoty 5.609,24 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych od kwoty 94.305,51 zł od dnia 25 lutego 2014 roku do dnia 11 sierpnia 2014 roku; łącznie zatem żąda kwoty 99.914,75 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty. W piśmie tym powódka wskazała nadto, że wobec treści ostatniego pisma pozwanej nie będzie dochodzić kwoty 369,50 zł z ustawowymi odsetkami od tej kwoty i wskazane wyżej cofnięcie pozwu ze zrzeczeniem się roszczenia obejmuje tę kwotę oraz odsetki od niej.

(pismo procesowe powódki z 7 czerwca 2016 r., k.368)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka i pozwana są przedsiębiorcami, przy czym do przedmiotu działalności powódki należy m.in. działalność ubezpieczeniowa bezpośrednia i pośrednia reasekuracyjna w kraju i za granicą, zaś do przedmiotu działalności pozwanej należy m.in. transport drogowy towarów. K. N. jest prezesem zarządu pozwanej oraz (...) – spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B., przy czym obie te spółki mają siedzibę pod tym samym adresem.

(odpis z KRSu powódki, k. 8-10, odpis z KRSu pozwanej, k. 53-59 i 82-88, odpis z KRSu firmy (...) – k. 70-72)

W dniu 21 sierpnia 2012 r. powódka z jednej strony wraz z pozwaną i spółką (...) z drugiej strony jako ubezpieczającymi zawarła umowę generalną nr (...), która określała zasady zawierania i realizacji umów ubezpieczeń komunikacyjnych dotyczących floty samochodowej ubezpieczającego (§ 1 ust. 1 umowy), zaś wykaz pojazdów zgłoszonych do ubezpieczenia stanowił załącznik nr 1 do umowy (§ 1 ust. 3 umowy). W § 11 ust. 1 umowy wskazano, że składka za ubezpieczenie pojazdów, w okresie obowiązywania umowy, naliczana będzie z zastosowaniem stawek składek rocznych określonych w załączniku nr 2; zgodnie z ust. 2 tego przepisu składka miała być płatna w 4 ratach, zaś zgodnie z ust. 3 składka miała być płatna w terminie 14 dni od zawarcia umowy. W § 12 ust. 1 umowy wskazano, że w przypadku rozwiązania umowy ubezpieczenia przed upływem okresu, na jaki umowa została zawarta, ubezpieczającemu przysługuje zwrot składki za niewykorzystany okres ubezpieczenia. Zgodnie z ust. 2 tego przepisu zwrot składki OC miał nastąpić zgodnie z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa, zaś zgodnie z ust. 3 umowy w pozostałych ubezpieczeniach zwrot składki przysługiwał za okres od dnia następnego po rozwiązaniu umowy ubezpieczenia, a sama składka podlegająca zwrotowi podlegała ustaleniu proporcjonalnie za każdy dzień

niewykorzystanego okresu ochrony ubezpieczeniowej, bez stosowania opłat manipulacyjnych; przy czym – zgodnie z ust. 4 tego przepisu – za dzień rozwiązania umowy uważa się datę sprzedaży pojazdu lub jego złomowania. W § 13 ust. 1 umowy wskazano, że została ona zawarta na okres od 26 sierpnia 2012 r. do 25 sierpnia 2013 r. Wreszcie w § 13 ust. 7 umowy wskazano, że jej integralną część stanowią załączniki, w tym załącznik nr 1 – stawki składki ubezpieczeniowej oraz załącznik nr 3 – wykaz pojazdów. Klauzulą przedłużenia umowy strony przedłużyły jej obowiązywanie do dnia 25 sierpnia 2014 r. (k.21)

(umowa wraz z załącznikami, k. 11 i n.)

W oparciu o powyższą umowę generalną pozwana objęła ochroną ubezpieczeniową pojazdy pozwanej, które zostały określone w wystawionych przez powódkę polisach i wymienione w załącznikach. Płatność 3 raty składki w każdym z tych ubezpieczeń miała nastąpić do 25 lutego 2014 r.

(zestawienie niezapłaconych polis, k. 2v.-5 i k. 360-365, załączniki , k. 22-35)

Powódka wystawiała potwierdzenia zawarcia umów obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadacza pojazdu (certyfikaty), wskazując w jego treści numer umowy generalnej (...) oraz dane pojazdu i jego posiadacza.

(certyfikaty, k. 47)

Pozwana zapłaciła pierwszą ratę składki, zaś za pojazdy wskazane w załączniku 3 a do umowy zapłaciła pierwszą ratę składki (...). W każdym z poleceń przelewu zarówno dokonanych przez pozwaną, jak i (...) wskazano, że dotyczy umowy generalnej nr (...).

(polecenia przelewu , k. 48 i 49, wyjaśnienia pozwanej czas 00:08:24j, k. 345)

Jednym z załączników wskazujących pojazdy objęte ochroną ubezpieczeniową był załącznik 3 a, w którego treści w lewym górnym rogu zapisem komputerowym wskazano jako ubezpieczającego (...) – spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w B. 5a. Z zapisu komputerowego widniejącego ponad tym oznaczeniem wynika, że załącznik ten odnosi się do umowy generalnej nr (...), zaś z zapisu komputerowego umieszczonego niżej wynika, iż 3 rata składki w wysokości 11.727 zł płatna jest do dnia 25 lutego 2014 r. W załączniku tym ujęto 6 pojazdów: pojazd (...) (polisa nr (...)), pojazd (...) (polisa nr (...)) i pojazd (...) (polisa nr (...)), pojazd (...) (polisa nr (...)), pojazd (...) (polisa nr (...)) oraz pojazd (...) (polisa nr (...)). Załącznik 3 a podpisany został przez prezesa zarządu pozwanej, który jest jednocześnie prezesem zarządu (...) – spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B., K. N., przystawiono też pieczętkę pozwanej. Załącznik 3 a wystawiono w dniu 14 sierpnia 2013 r. W tym samym dniu T. M. wysłał maila do przedstawiciela ubezpieczyciela, w którym wskazał, iż w odniesieniu do wszystkich wymienionych wyżej pojazdów ubezpieczającym i płatnikiem ma być (...), zaś odnośnie pozostałych pojazdów – pozwana. W dniu 30 kwietnia 2014 roku ten sam T. M. wysłał maila do przedstawiciela ubezpieczyciela, w którym wskazał, iż w odniesieniu do wszystkich wymienionych wyżej pojazdów wnosi o ich wyłączenie z ubezpieczenia. Oba wskazane wyżej maile wysłane zostały z adresu mailowego firmy pozwanej i załączone do akt na drukach tej firmy.

(załącznik 3 a, k.28 i k. 46, maile, k.325 i k. 52)

Wartość zobowiązań pozwanej wobec powódki z tytułu nierozliczonych polis wyniosła 94.675,01 zł. Kwota ta uwzględnia pojazdy skradzione i sprzedane oraz zawiera korektę należnych powódce z tego tytułu składek.

(pisemna opinia biegłego z dokumentacją stanowiącą podstawę jej wydania , k. 148-313)

Rozliczenie zawarte w opinii biegłego nie uwzględnia sprzedaży przez pozwaną pojazdu (...) (polisa numer (...)), za którą żądana pozwem składka wyniosła kwotę 369,50 zł, zaś ustawowe odsetki od tej kwoty wyniosły 21,98 zł. Kwota 369,50 zł została ujęta w rozliczeniach biegłego jako kwota należna powódce.

(rozliczenie na k. 41pisemnej opinii biegłego, k.188)

Jednakże w zakresie kwoty 369,50 zł oraz ustawowych odsetek od tej kwoty, które wyniosły 21,98 zł pod cofnął powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia w piśmie z dnia 12 kwietnia 2016 r.

(pismo procesowe powódki z 12 kwietnia 2016 r., k.248)

Rozliczenie zawarte w opinii biegłego uwzględnia też trzy pojazdy, które wskazane są w załączniku 3 a do umowy, tj. pojazd (...) (polisa nr (...)), pojazd (...) (polisa nr (...)) i pojazd (...) (polisa nr (...)). Pozostałe pojazdy wymienione w załączniku 3 a do umowy tj. (...) (polisa nr (...)), (...) (polisa nr (...)), (...) (polisa nr (...)) nie były objęte żądaniem pozwu i nie były przedmiotem analizy oraz wyliczeń w opinii biegłego.

(rozliczenie na k.19-24 pisemnej opinii biegłego, k.166-171, załącznik 3 a do umowy, k. 28 i k. 46, zestawienie polis z pozwu, k. 2v.-5)

Pojazd (...) został w dniu 12 czerwca 2012 r. nabyty przez pozwaną, a w dniu 16 sierpnia 2013 r. sprzedany przez pozwaną firmie (...), a następnie w dniu 29 kwietnia 2014 r. sprzedany przez pozwaną V.. Uwzględniając fakt, że ubezpieczycielowi zgłoszono sprzedaż w dniu 30 kwietnia 2014 r., składka żądana przez powódkę została w opinii biegłego skorygowana o 4 miesiące (maj – sierpień 2014 r.). Pojazd ten sprzedano zatem dwukrotnie, mimo, iż nabyto tylko raz.

(wyjaśnienie na k.6 pisemnej opinii biegłego, k.153,meil, k. 52, faktury, k. 329-331)

Pojazd (...) został w dniu 29 czerwca 2013 r. sprzedany przez pozwaną firmie (...), a następnie w dniu 29 kwietnia 2014 r. sprzedany przez pozwaną V.. Uwzględniając fakt, że ubezpieczycielowi zgłoszono sprzedaż w dniu 30 kwietnia 2014 r., składka żądana przez powódkę została w opinii biegłego skorygowana o 4 miesiące (maj – sierpień 2014 r.). Pojazd ten sprzedano zatem dwukrotnie, mimo, iż nabyto tylko raz.

(wyjaśnienie na k.7 pisemnej opinii biegłego, k.154,meil, k. 52, faktury, k. 332-334)

Pojazd (...) został w dniu 29 czerwca 2013 r. sprzedany przez pozwaną firmie (...), a następnie w dniu 29 kwietnia 2014 r. sprzedany przez pozwaną V.. Uwzględniając fakt, że ubezpieczycielowi zgłoszono sprzedaż w dniu 4 lipca 2014 r., składka żądana przez powódkę została w opinii biegłego skorygowana o 1 miesiąc (sierpień 2014 r.). Pojazd ten sprzedano zatem dwukrotnie, mimo, iż nabyto tylko raz.

(wyjaśnienie na k.7 pisemnej opinii biegłego, faktury, k. 335-337)

Z zestawienia środków transportowych zakupionych przez pozwaną w okresie od 21 sierpnia 2012 r. do 25 sierpnia 2014 r. (załącznik nr 3 do opinii biegłego) nie wystąpiło zdarzenie zakupu pojazdów (...) i (...) pomiędzy 29 czerwca 2013 r. a 29 kwietnia 2014 r., co w ocenie biegłego wskazuje na podwójną sprzedaż każdego z tych pojazdów. Z powyższego zestawienia nie wynika też zdarzenie zakupu pojazdu (...).

(pisemna opinia biegłego, k. 154, załącznik nr 3 do opinii – zestawienie środków transportowych zakupionych przez pozwaną w okresie od 21 sierpnia 2012 r. do 25 sierpnia 2014 r., k. 205)

Pozwana na rozprawie w dniu 22 marca 2016 r. przedstawiła między innymi 3 faktury, wszystkie z dnia 28 kwietnia 2014 r. potwierdzające sprzedaż przez nią każdego z trzech opisanych wyżej pojazdów (...), (...) i (...) przez (...) na rzecz pozwanej.

(faktury, k. 330,333,336)

Dostrzegając, że art. 328 § 2 KPC, wśród elementów konstrukcyjnych uzasadnienia wyroku, nie wymienia wskazania przyczyn, dla których sąd uznał określone fakty za udowodnione, z uwagi na wagę tego dowodu dla rozstrzygnięcia w sprawie, należy wskazać na racje, jakie przemawiały za daniem wiary przeprowadzonemu dowodowi z opinii biegłego sądowego.

Mimo że dowód ten, tak jak każdy inny, podlega ocenie według art. 233 § 1 KPC, to jednakże sfera merytoryczna opinii kontrolowana jest przez sąd, który nie posiada wiadomości specjalnych. W konsekwencji odwołanie się przez sąd dokonujący oceny dowodu z opinii biegłego, do takich kryteriów jak: zgodności opinii z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej, podstaw teoretycznych opinii, sposobu motywowania sformułowanego w niej stanowiska oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej ocen, a także poziomu wiedzy biegłego, stanowi wystarczające i należyte odniesienie się do wiarygodności dowodu z opinii biegłego sądowego (vide: teza z uzasadnienia wyroku SN z 7 kwietnia 2005 r. II CK 572/04, Lex 151656; teza z uzasadnienia wyroku SN z 15 listopada 2002 r. V CKN 1354/00, Lex 77046; teza z uzasadnienia wyroku SN z 15 listopada 2000 r. IV CKN 1383/00, Lex 52544; teza z uzasadnienia wyroku SN z 7 listopada 2000 r. I CKN 1170/98, OSNC 2001, z. 4, poz. 64). Okoliczności te przemawiają na korzyść wydanej w sprawie opinii biegłego sądowego. Opinia ta jest szczegółowo uzasadniona, a jej wnioski są jasne i kategorycznie stawiane; nadto brak jest jakichkolwiek przesłanek do kwestionowania zgodności opinii z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego lub wiedzy powszechnej.

Dodatkowo można zaznaczyć, że – zarządzeniem z dnia 29 czerwca 2015 r. – nakazano doręczyć stronom odpis opinii, wzywając do zajęcia stanowiska, w szczególności wypowiedzenia się, czy mają pytania do biegłego, a jeśli tak, do złożenia listy pytań, w terminie 21 dni (k. 317). Wezwanie to zostało doręczono pełnomocnikom stron (k. 318-319). Mimo tego żadna ze stron nie zgłosiła jakichkolwiek uwag do wydanej przez biegłego opinii. Sąd zaś nie ma obowiązku wzywania na rozprawę biegłego w celu złożenia ustnych wyjaśnień, gdy strony nie zgłaszają zastrzeżeń do opinii pisemnej (vide teza z uzasadnienia wyroku SN z 5 września 2001 r. II UKN 547/00, OSNP 2003, z. 11, poz. 277). Nadto pełnomocnik pozwanej na rozprawie w dniu 22 stycznia 2016 r. oświadczył, że nie kwestionuje opinii biegłego w zakresie wyliczeń, zaś jego zastrzeżenia dotyczą tego, że w opinii tej biegły nie uwzględnił, iż zgodnie z załącznikiem 3 a ubezpieczającym była firma (...) co do kwoty 11.272 zł.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w części ostatecznie popieranej przez powódkę, a więc w zakresie żądania kwoty 94.305,51 zł tytułem należności głównej oraz kwoty 5.609,24 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych od kwoty 94.305,51 zł od dnia 25 lutego 2014 roku do dnia 11 sierpnia 2014 roku; łącznie zatem w zakresie kwoty 99.914,75 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty, jako usprawiedliwione co do zasady, podlegało uwzględnieniu.

Roszczenie to było usprawiedliwione co do zasady, albowiem strony łączyła umowa ubezpieczenia, zaś zgodnie z art. 805 § 1 KC przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Nie może budzić wątpliwości, iż wobec stanowisk stron procesu zajmowanych w czasie jego trwania przedmiotem sporu jest należność wynikająca z żądania przez powódkę zapłaty 3 raty składki za trzy pojazdy wymienione w załączniku 3 a umowy generalnej łączącej strony. Poczynione wyżej ustalenia faktyczne prowadzą do wniosku, iż tylko składki za pojazdy (...) (polisa nr (...)), (...) (polisa nr (...)) i (...) (polisa nr (...)) były objęte żądaniem pozwu i były przedmiotem analizy oraz wyliczeń w opinii biegłego, zaś składki za pozostałe pojazdy wymienione w załączniku 3 a do umowy tj. (...) (polisa nr (...)), (...) (polisa nr (...)), (...) (polisa nr (...)) nie były objęte przedmiotem żądania w tym procesie, a co za tym idzie – nie stanowiły przedmiotu rozważań biegłego. To sprawia, że zarzut pozwanego aby zmodyfikować (poprzez obniżenie) żądanie pozwu co do kwoty 11.272 zł stanowiącej 3 ratę składek od wszystkich pojazdów wymienionych w załączniku 3 a nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż żądaniem pozwu były objęte tylko trzy z sześciu wymienionych w tym załączniku pojazdów i tylko należności za te trzy pojazdy była przedmiotem wyliczeń biegłego.

W ocenie sądu żądanie ostatecznie zmodyfikowane przez powódkę zasługuje na uwzględnienie w całości, zaś argumenty pozwanej w zakresie skierowania żądania obejmującego należności z tytułu 3 raty składki pojazdów wskazanych w załączniku 3 a przeciwko niewłaściwemu podmiotowi nie zasługują na uwzględnienie.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało bowiem, iż niewiarygodne jest twierdzenie pozwanej, iż to nie ona (...) ubezpieczała pojazdy wskazane w załączniku 3 a. Ustalenie to wynika z kilku powołanych niżej powodów. Po pierwsze, wskazany wyżej załącznik 3 a odwołuje się do łączącej powódkę z pozwaną a nie firmą (...) umowy generalnej z przywołaniem jej numeru (...). Po wtóre, załącznik ten, jako zawierający wykaz pojazdów stanowi – zgodnie z postanowieniem § 13 ust. 7 pkt 4 umowy (...) integralną jej część, nie zaś część umowy jaka wiązać by miała powódkę z (...). Po trzecie, także w dowodach potwierdzających zawarcie obowiązkowego ubezpieczenia OC (certyfikatach) firma (...) oznaczona jest wyłącznie jako właściciel pojazdów, a nie ubezpieczający, co wydaje się oczywiste, gdy weźmie się pod uwagę do jakich celów certyfikat taki jest wydawany. Po czwarte zaś, w samej treści tych certyfikatów znajduje się odniesienie do wyżej wymienionej umowy generalnej (...) łączącej pozwaną a nie (...) z powódką.

Nic w zakresie tego poczynionego wyżej ustalenia, w ocenie sądu, nie zmienia treść wysłanego z adresu mailowego pozwanej i na jej papierze firmowym przedstawionego maila z dnia 14 sierpnia 2013 r., z którego wynika, że w odniesieniu do wszystkich wymienionych potem w załączniku 3 a pojazdów ubezpieczającym i płatnikiem ma być (...), skoro treść tego załącznika podpisał K. N. przystawiając pieczętkę pozwanej i przez to zaakceptował ubezpieczenie tych pojazdów przez pozwaną, gdyż – co wyżej wskazano – załącznik ten odnosił się do umowy (...), która łączyła strony tego procesu, a której stroną z całą pewnością nie była (...). Tym samym należy dać wiarę twierdzeniu powódki, że wskazanie na załączniku 3 a zapisem komputerowym, że ubezpieczającym była (...) stanowiło omyłkę edytora tekstu i przyznać decydujące znaczenie odwołaniu się w treści tego załącznika do umowy (...). Poparciem poczynionego wyżej przez sąd ustalenia zdaje się też być obrót trzech pojazdów wymienionych w załączniku 3 a, który poddany został analizie biegłego sądowego oraz treść załączonych przez pozwaną dokumentów stanowiących podstawę wydanej w sprawie opinii i treść dokumentów złożonych przez pozwaną po tej opinii. Zauważyć wypada, iż pozwana w przedstawionym biegłemu dokumencie, który stanowił załącznik nr 3 do opinii nazwanym zestawienie środków transportowych zakupionych przez pozwaną w okresie od 21 sierpnia 2012 r. do 25 sierpnia 2014 r. nie wskazała żadnego z pojazdów wymienionych w załączniku 3 a jako pojazdu zakupionego przez nią pomiędzy 29 czerwca 2013 r. a 29 kwietnia 2014 r., a jednocześnie załączyła faktury sprzedażowe każdego z tych pojazdów, z których wynika, że sprzedała te pojazdy podmiotowi trzeciemu, co w ocenie biegłego wskazuje na podwójną sprzedaż każdego z tych pojazdów. Dopiero w dalszym toku procesu, po wydanej opinii przez biegłego sądowego (ale nie w ramach ustosunkowania się do niej) na rozprawie w dniu 22 marca 2016 r. pozwana przedstawiła 3 faktury z 28 kwietnia 2014 r., które potwierdzać mają sprzedaż tych pojazdów przez (...) pozwanej. Faktury te jednakże pozostają w sprzeczności z treścią powołanego wyżej dokumentu przedstawionego przez pozwaną, który stanowił załącznik nr 3 do opinii, gdyż dokumentują zakup przez pozwaną od (...) w dniu 28 kwietnia 2014 r. trzech wymienionych w załączniku 3a pojazdów, które jednocześnie nie były ujęte w zestawieniu środków transportowych zakupionych przez pozwaną w okresie od 21 sierpnia 2012 r. do 25 sierpnia 2014 r. Tym samym uznać wypada, że 3 faktury z 28 kwietnia 2014 r. przedstawione zostały na potrzeby tego procesu, zaś sam obrót pojazdami ujętymi w załączniku 3 a dokonujący się pomiędzy podmiotami powiązаныmi zarówno osobowo, jak i kapitałowo nie był, jak się wydaje, zbyt sformalizowany. Nadto pojazd (...) został sprzedany przez pozwaną (...) w dniu 16 sierpnia 2013 r., zaś załącznik 3 a do umowy łączącej strony procesu został sporządzony w dniu 14 sierpnia 2013 r., a zatem przez tę sprzedaż, co także potwierdza, iż w dacie sporządzenia załącznika 3 a pojazd ten był przynajmniej formalnie własnością pozwanej. Poczynione wyżej rozważania prowadzą do wniosku, że nie może być uznane za prawdziwe twierdzenie pozwanej, iż opisane wyżej trzy pojazdy wskazane w załączniku 3 a do umowy generalnej i objęte żądaniem pozwu nie są i nie były w użytkowaniu pozwanej, skoro w okresie objętym umową ubezpieczenia zostały przez pozwaną zbywane, a następnie ponownie nabywane. Z uwagi zaś na powiązania osobowo – kapitałowe istniejące u pozwanej i (...) oraz przedstawiony wyżej obrót pojazdami nie można też założyć z całą stanowczością, iż w okresie trwania umowy ubezpieczenia stanowiącej podstawę żądań objętych tym procesem były one w użytkowaniu firmy (...).

Nie jest w stanie też, zdaniem sądu, zmienić poczynionego wyżej ustalenia argument pozwanej, iż (...) dokonywała płatności pierwszej raty składki wskazanej w załączniku 3 a. Przemawiają za tym poczynione wyżej rozważania oraz powiązania osobowo – kapitałowe istniejące u pozwanej i (...), które nie pozwalają z tej okoliczności czynić argumentu przesądającego, iż to nie pozwana (...) zawarła umowę ubezpieczenia pojazdów umieszczonych w załączniku 3a do

umowy łączącej strony tego procesu. Nadto argumentację tę potwierdza fakt, iż w poleceniu przelewu dokonany przez (...) jest odniesienie się do umowy generalnej (...), która łączyła powódkę z pozwaną (k. 48).

W końcu też argument podniesiony przez pozwaną, że w treści załącznika 3 a wpisano jako właściciela pojazdów tam wskazanych nie pozwaną (...) nie zmienia dokonanych wyżej ustaleń. Pobeżna analiza pozostałych załączników do umowy zawierających wykazy pojazdów zgłoszonych przez pozwaną do ubezpieczenia na mocy tej samej umowy prowadzi do wniosku, że jako właściciele niektórych z tych pojazdów wpisane są inne niż pozwana podmioty (k. 23 czy k. 24), a to nie stanowi podstawy formułowania jakichkolwiek zastrzeżeń ze strony pozwanej.

W konsekwencji uznać wypada, posiłkując się, w zakresie okoliczności wymagających wiadomości specjalnych w rozumieniu art. 278 § 1 KPC, dowodem z opinii biegłego sądowego, że należne powódce od pozwanej składki wynoszą łącznie 94.305,51 zł.

W niniejszej sprawie powódka dochodziła również skapitalizowanych odsetek od powyższych składek w łącznej wysokości 5.609,24 zł. Z uwagi na materialną akcesoryjność wierzytelności o odsetki wobec roszczenia głównego (art. 481 § 1 KC) powódce należały się odsetki od ustalonej wyżej kwoty 94.305,51 zł.

Skoro w niniejszej sprawie powódka dochodzi 3 raty składki, płatnej do 25 lutego 2014 r., co znajdowało uzasadnienie w łączącej strony umowie, odsetki należały się powódce od dnia następnego, a więc 26 lutego 2014 r., gdyż dopiero z upływem terminu zapłaty następuje początek wymagalności.

Powódka dochodziła skapitalizowanych odsetek na dzień wytoczenia powództwa, co – jak wynika z pieczęci z adnotacją wpływu pisma do sądu uczynioną przez uprawnionego pracownika - miało miejsce 20 sierpnia 2014 r. Skapitalizowane odsetki ustawowe (por. art. 481 § 2 zd. I KC) od kwoty 94.305,51 zł naliczone od 26 lutego 2014 r. do 11 sierpnia 2014 r. (jak żądała ostatecznie powódka – k. 368-369), wynoszą 5.609,24 zł.

Powództwo było więc zasadne w zakresie kwoty 94.305,51 zł tytułem należności głównej oraz kwoty 5.609,24 zł tytułem skapitalizowanych odsetek, łącznie co do kwoty 99.914,75 zł. Już powyższe zważenie, z uwagi na akcesoryjność materialną roszczenia o odsetki względem roszczenia głównego (por. art. 481 § 1 KC) przesądzało, że usprawiedliwione co do zasady było żądanie odsetek od kwoty 99.914,75 zł.

Wreszcie zasadnie powódka żądała otwartych odsetek w wysokości tzw. odsetek ustawowych, a więc których wysokość została określona na podstawie art. 359 § 3 KC (art. 481 § 2 zd. I KC).

Na końcu należy odnieść się do kwestii formalnej, a mianowicie umorzenia postępowania. Ostatecznie powódka oświadczyła, że z uwagi na sprzedaż pojazdów łącznie cofa powództwo o zapłatę kwoty 5.193,98 zł z ustawowymi odsetkami od tej kwoty od dnia wytoczenia powództwa wraz ze zrzeczeniem się roszczenia i dochodzi zapłaty kwoty 94.305,51 zł tytułem należności głównej oraz kwoty 5.609,24 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych od kwoty 94.305,51 zł od dnia 25 lutego 2014 roku do dnia 11 sierpnia 2014 roku; łącznie zatem żąda kwoty 99.914,75 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty. Z uwagi na to, że równocześnie z częściowym cofnięciem powództwa powódka zrzekła się roszczenia w tej części, oświadczenia to winno być uznane za skuteczne w świetle art. 203 § 1 KPC. Z kolei skoro zdaje się wynikać z wytoczenia powództwa w zbyt dużej wysokości, skoro w tej części powódka przyznaje, że żądała składki ubezpieczeniowej od sprzedanych przez pozwaną pojazdów, brak jest podstaw do traktowania go jako niedopuszczalnego w świetle art. 203 § 4 KPC.

Natomiast – zgodnie z art. 355 § 1 KPC – sąd obligatoryjnie wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powódka cofnęła ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

Mając na uwadze powyższe – na podstawie przywołanych przepisów – sąd, w pkt. 2 sentencji wyroku, postanowił umorzyć postępowanie w powyższym zakresie.

W niniejszej sprawie powódka wygrała w zakresie kwoty 99.914,75 zł – w zakresie zasądzonej na jej rzecz kwoty roszczenia głównego, natomiast uległa w zakresie umorzonego postępowania wobec częściowego cofnięcia powództwa, skoro cofnięcie nie wynikało z zaspokojenia przez przeciwnika w postępowaniu interesów powódki lub że wniesienie powództwa w tej części było niezbędne do dochodzenia praw (vide teza z uzasadnienia postanowienia SN z 11 grudnia 2009 r. V CZ 58/09, Lex 551159). Powódka wygrała proces w ponad 95% swoich żądań ($99.914,75/105.108,73 \approx 0,950593675$), a uległa co do 5% swojego żądania. W konsekwencji należało na pozwaną włożyć obowiązek zwrotu powódce wszystkich kosztów procesu, albowiem – zgodnie z art. 100 zd. II KPC – sąd może włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów między innymi, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania.

Powódka poniosła koszty procesu w łącznej wysokości wynoszącej 12.553,84 zł, na którą to sumę składały się koszty sądowe w postaci opłaty od pozwu 5.256 zł i wydatki w postaci wynagrodzenia biegłego sądowego w wysokości 3.680,84 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w postaci wynagrodzenia pełnomocnika w wysokości 3.600 zł ustalone na podstawie § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t. j. Dz. U. poz. 461 z 2013 r.) i 17 zł tytułem opłaty skarbowej od złożenia kopii dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa w postępowaniu sądowym.

Mając na uwadze powyższe – na podstawie art. 108 § 1 zd I KPC oraz art. 109 § 2 KPC w zw. z przywołanymi przepisami – sąd postanowił zasądzić od pozwanej na rzecz powódki powyższą sumę 12.533,84 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.

Dnia 18 października 2016 roku.